

REPUBLIKA
SLOVENIJA
VRHOVNO
SODIŠČE

VSRS sklep VIII Ips 143/2015

Sodišče: Vrhovno sodišče

Oddelek: Delovno-socialni oddelek

ECLI: ECLI:SI:VSRS:2015:VIII.IPS.143.2015

Evidenčna številka: VS3006492

Datum odločbe: 08.09.2015

Opravična številka II.stopnje: VDSS Pdp 272/2015

Senat: mag. Ivan Robnik (preds.), Miran Blaha (poroč.), mag. Marijan Debelak, Marjana Lubinič, Borut Vukovič

Področje: DELOVNO PRAVO

Institut: odpoved pogodbe o zaposlitvi - vročitev odpovedi - pravila vročanja - osebna vročitev - vročitev priporočeno po pošti

Zveza: ZDR-1 člen 88, 88/4, 200, 200/3.

Jedro

Odpoved pogodbe o zaposlitvi se delavcu praviloma vroča osebno v prostorih delodajalca. Vročanje po pošti je določeno kot izjema takrat, ko osebna vročitev ni mogoča. V primeru, ko delodajalec napoti delavca na začasno čakanje na delo doma, se odpoved vroča na naslov, na katerem se delavec v tem času nahaja.

Izrek

Reviziji se ugodi, sklepa sodišč druge in prve stopnje se razveljavita in se zadeva vrne sodišču prve stopnje v novo sojenje.

Odločitev o revizijskih stroških se pridrži za končno odločbo.

Obrazložitev

1. Sodišče prve stopnje je kot prepozno zavrglo tožbo, s katero je tožnik zahteval ugotovitev nezakonitosti odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga. Tožena stranka je tožniku odpoved z dne 21. 3. 2014 istega dne poslala priporočeno po pošti na naslov, naveden v pogodbi o zaposlitvi. Pošiljka se je 8. 4. 2014 vrnila z oznako, da je naslovnik ni dvignil. Glede na določbo četrtega odstavka 88. člena Zakona o delovnih razmerjih (v nadaljevanju ZDR-1) se šteje, da je bila odpoved vročena 30. 3. 2014, zato je tožba, vložena 14. 5. 2014, prepozna.

2. Sodišče druge stopnje je pritožbo tožnika zavrnilo kot neutemeljeno in potrdilo sodbo sodišča prve stopnje.

3. Zoper pravnomočni sklep sodišča druge stopnje vloga tožnik revizijo zaradi bistvene kršitve določb pravnega postopka in zmotne uporabe materialnega prava. Navaja, da je v pritožbi očital sodišču prve stopnje kršitev 8. člena Zakona o pravnem postopku (v nadaljevanju ZPP) v zvezi s prvim odstavkom 339. člena ZPP zaradi nevestne in neskladne presoje dokazov, in sicer izpovedi tožnika in prič ter dopisa stanodajalca G. d.o.o., da je imel tožnik le formalno prijavljen naslov stalnega bivališča na naslovu S. 13, K., da na tem naslovu dejansko ni bival, in da sta predstavnika tožene stranke točno vedela, kje se v spornem obdobju nahaja tožnik. Sodišči sta napačno oziroma prestrogo in preozko, v škodo tožnika, tolmačili določbi 88. in 200. člena ZDR-1.

4. Tožena stranka je na revizijo odgovorila in predlaga, da jo revizijsko sodišče kot neutemeljeno zavrne.

5. Revizija je utemeljena.

6. Revizija se lahko vloži tudi zoper sklep sodišča druge stopnje, s katerim je bil postopek pravnomočno končan (prvi odstavek 384. člena ZPP). Tak je tudi sklep o zavrženju tožbe v delovnem sporu. Revizijsko sodišče preizkusi izpodbijani sklep samo v tistem delu, v katerem se izpodbija z revizijo, in v mejah razlogov, ki so v njej navedeni (prvi odstavek 371. člena ZPP).

7. Po določbi tretjega odstavka 200. člena ZDR-1 lahko delavec zahteva ugotovitev nezakonnosti odpovedi pogodbe o zaposlitvi v roku 30 dni od dneva vročitve odpovedi oziroma od dneva, ko je zvedel za kršitev pravice. Vročitev odpovedi ureja ZDR-1 v 88. členu, in sicer tako, da se praviloma vroča osebno delavcu v prostorih delodajalca. Vročanje po pošti je določeno kot izjema, torej takrat, ko osebna vročitev ni mogoča. Po pošti se vroča s priporočeno pošiljko s povratnico na naslov prebivališča, določenega v pogodbi o zaposlitvi, razen če delavec naknadno pisno sporoči drug naslov.

8. Iz dejanskih ugotovitev sodišča prve stopnje izhaja, da je imel tožnik sicer prijavljeno prebivališče na naslovu v K., in sicer v samskem domu, vendar na tem naslovu dejansko ni prebival. Delal je na različnih gradbiščih v Sloveniji in v tujini, kjer mu je tožena stranka uredila bivanje. Nazadnje je delal na Švedskem, po vrnitvi pa naj bi najprej koristil dopust in nadure, od 10. 1. 2014 pa je bil s strani tožene stranke napoten na čakanje na delo.

9. Po določbah 138. člena ZDR-1 lahko delodajalec napoti delavca na čakanje na delo doma, če mu začasno ne more zagotoviti dela. Delavec se je dolžan odzvati na poziv delodajalca na način in pod pogoji, kot izhaja iz pisne napotitve. Iz pisne napotitve z dne 3. 1. 2014 (priloga A2, tožnik sicer zatrjuje, da jo je prejel šele skupaj z odpovedjo 28. 4. 2014) izhaja tudi, da mora tožnik v primeru, da bo med čakanjem bival na naslovu v tujini, nadrejenega obvestiti o tem in mu posredovati kontaktne podatke (naslov bivanja in telefonsko številko, na kateri je dosegljiv). Tožnik je to storil, kar povsem jasno izhaja ne samo iz njegove izpovedi, temveč tudi iz izpovedi obeh prič.

10. Glede na ugotovljene dejanske okoliščine je v tožnikovem primeru nesprejemljiva takšna razlaga zakonskih določb o vročanju pisne odpovedi pogodbe o zaposlitvi. Tako kot bi bilo nesprejemljivo vročanje odpovedi tožniku na naslov v Krškem v času, ko je bil napoten na delo na primer na Švedsko, je nesprejemljivo vročanje na ta naslov v času, ko je bil napoten na čakanje na delo doma. V obeh primerih je šlo za napotitev po odločitvi delodajalca in zaradi potreb oziroma razlogov na njegovi strani. V obeh primerih je tožena stranka točno vedela, kje se tožnik nahaja. V primeru napotitve na delo v drug kraj, izven sedeža

delodajalca, je možna osebna vročitev na delovišču (kot "prostoru delodajalca"). V primeru napotitve na čakanje na delo doma, pa je tožena stranka sama v pisnem obvestilu o napotitvi dopuščala možnost, da tožnik biva na naslovu v tujini (kjer je dejansko doma).

11. Tožnik se je v skladu z dogovorom z nadrejenimi delavci pri toženi stranki javljal delodajalcu in se odzval tudi na njegov poziv, da se osebno zgłosi na sedežu delodajalca, kjer mu je bila odpoved potem 28. 4. 2014 osebno vročena. Na enak način bi mu bila lahko vročena tudi že prej, ne da bi mu jo tožena stranka vročala na naslov, za katerega je vedela, da tožnik na njem v tistem času dejansko ne prebiva. Ker je bila tožniku pravilno osebno vročena odpoved pogodbe o zaposlitvi 28. 4. 2014, je bila tožba, vložena 14. 5. 2014, pravočasna.

12. Ker je bilo glede na ugotovljeno dejansko stanje materialno pravo zmotno uporabljeno in je v posledici tega sodišče nepravilno zavrglo tožbo, je revizijsko sodišče na podlagi drugega odstavka 380. člena ZPP ugodilo reviziji ter sklepa sodišč druge in prve stopnje razveljavilo ter zadevo vrnilo sodišču prve stopnje v novo sojenje. Sodišče prve stopnje bo moralo o tožbenem zahtevku odločiti po vsebini.

13. Izrek o revizijskih stroških je v skladu s tretjim odstavkom 165. člena ZPP.

Datum zadnje spremembe: 27.11.2015